



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.154/2022/6.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin bíró

A felperes:

Fővárosi Ítéltábla (1027 Budapest, Fekete Sas utca 3.)

A felperes képviselője:

Balsai Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. ifj. Balsai István ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím1)

Az alperes képviselője:

Litresits Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Litresits András ügyvéd)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Pf.II.20.115/2022/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 66.P.20.414/2022/10.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a név-t (cím2), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg az illetékes állami adóhatóság felhívására fizessen meg az államnak 70.000 (hetvenezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes által szerkesztett név1 weboldalon 2022. január 22-én „név2: körbeábrázolta magát a név3, hogy sehonnan se lehessen megtámadni a választási csalásait” címen jelent meg újságcikk, amely a következő valótlan állításokat tartalmazta: az „[...] igazságügyi miniszter 2021. november 22-én nyújtotta be [...] azt a módosító javaslatot, amely az egyes büntetőjogi tárgyú, és az ehhez kapcsolódó egyéb törvények módosításáról szól. Ebben a választási ügyek elbírálásának a jogát kizárólagos jogkörrel a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe sorolják [...] Az új szabályozás értelmében 2022. március 1-jétől ezekben az ügyekben a Fővárosi Ítéltábla Közigazgatási Kollégiumában működő törvényszékek járnak el első fokon, míg másodfokon a Fővárosi Ítéltábla. A parlament a salátatörvényt 2021. december 14-én fogadta el. Az új szervezeti egységben való részvételre – amely kizárólagosan első-, másod-, és végső fokon a választási ügyekben – a bírónak december 17-től december 27-ig volt joguk pályázatot benyújtani az Országos Bírósági Hivatalhoz. [...] Az új hatásköri eljárást március elsejétől kell alkalmazni. Ez azt jelenti, hogy a választási kampány közepén az eddig a Kúriához tartozó ügyek hirtelen »leszállnak« a Fővárosi Törvényszékre, pontosabban a Fővárosi Ítéltábla Közigazgatási Kollégiumába. Ezzel alacsonyabb szintre vitték le az ítélezést, a kollégium pedig humán erőforrás szempontjából gyakorlatilag a név3 által kinézett bírókkal lesz feltöltve.”

[2] A felperes 2022. január 26-án elektronikus úton helyreigazító közlemény közzétételét kérte az alperestől, hivatkozva a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) és (2) bekezdésére.

[3] Az alperes pontosan meg nem állapítható időpontban a fenti weboldalon „Helyreigazítás” címmel, a sérelmezett cikktől elkülönült közleményben a felperes kérelmében megjelölt tartalmú helyreigazító közleményt tett közzé.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében a helyreigazítási kérelmének megfelelő tartalmú sajtó-helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest. Továbbra is hivatkozott arra, hogy a sérelmezett cikkrészletek valótlan tényállítások. Előadta, hogy a keresetében igényelt helyreigazítási mód megfeleltethető az Smtv. 12. § (2) bekezdésében meghatározott „hasznos módon” történő közzétételnek. Álláspontja szerint ezért közömbös, hogy az előzetes kérelmében erre vonatkozó külön igényt nem fogalmazott meg.

[5] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A megjelölt tényállítások valótlanosságát nem vitatta. Állította ugyanakkor, hogy a sajtó-helyreigazítási kötelezettségének eleget tett, mert 2022. január 28-án 14 óra 16 perckor a weboldalán a kereseti kérelem szerinti helyreigazítással azonos tartalmú közleményt tett közzé. Kiemelte, hogy a felperes a helyreigazítási kérelmében a sajtó-helyreigazítás módját illetően semmilyen nyilatkozatot nem tett.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül a név1 internetes oldalon önálló hírként a hírportál kezdő oldalán az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel 24 órán keresztül a „Helyreigazítás a »név2: körbeábrázolta magát a név3, hogy sehonnan se lehessen megtámadni a választási csalásait« című cikkben írtak miatt közleményt tegye közzé, melyre kattintással elérhetően a név1 internetes újság „Közélet” elnevezésű rovatában 2022. január 22-én „név2: körbeábrázolta magát a név3, hogy sehonnan se lehessen megtámadni a választási csalásait” címen közzétett cikk címe alatt mindaddig, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig a szöveg előtt elhelyezve az eredeti cikkel azonos betűszedéssel tegye

olvashatóvá az alábbi helyreigazítási közleményt: „Helyreigazítás: A 2022. január 22-én megjelent: »név2: körbepátyázta magát a név3, hogy sehonnan se lehessen megtámadni a választási csalásaikat« című közleményben valótlannul állítottuk, hogy 2022. március 1-jétől a Fővárosi Ítéltábla jár el másodfokon a választási ügyekben, továbbá valótlannul állítottuk azt is, hogy az új szervezeti egység a Fővárosi Ítéltábla Közigazgatási Kollégiuma dönt első, másod- és végső fokon a választási ügyekben. Ezzel szemben a valós tény az, hogy az országgyűlési választási ügyekben a bírósági jogorvoslatot továbbra is kizárólag a Kúria gyakorolja. Valótlannul állítottuk továbbá, hogy az eddig a Kúriához tartozó választási ügyek hirtelen »leszállnak« a Fővárosi Ítéltábla Közigazgatási Kollégiumába, mint ahogy azt is, hogy a kollégium gyakorlatilag a név3 által kinevezett bírókkal lesz feltöltve. Ezzel szemben a valós tény az, hogy a Fővárosi Ítéltábla Közigazgatási Kollégiumába beosztott bírók országgyűlési választási ügyekben egyáltalán nem járnak el”.

[7] Mindenekelőtt megállapította, hogy az alperes a perfelvételi tárgyaláson igazolta a keresetnek tartalmilag megfelelő helyreigazító közlemény közzétételét, amit a felperes sem vitatott. Erre tekintettel abban a kérdésben foglalt állást, hogy a közzététel felperes által vitatott módja a megfelelt-e a az Smtv. 12. § (2) bekezdésében írtaknak.

[8] Tévesnek minősítette az alperesnek azt az érvelését, hogy a felperes helyreigazítási kérelmében a helyreigazítás kívánt módját nem jelölte meg. Rámutatott: az Smtv. 12. § (2) bekezdése alapján külön, ezirányú kérelem hiányában is a törvény által előírt módon köteles a sajtószerv eleget tenni a helyreigazításnak, mert ez felel meg a sajtó-helyreigazítás kettős – az állampolgárok valós információkkal történő megismertetésére és az érintett személyiségi jogainak védelmére – irányuló céljának. Hangsúlyozta, hogy a helyreigazítás akkor alkalmas a PK 15. számú állásfoglalás II. pontjában meghatározott céljának betöltésére, ha annak alapján az átlagos olvasó minden nehézség nélkül kapcsolatot tud teremteni az eredeti írás és a helyreigazítás között, ezért a közleményt az eredeti íráshoz hasonló módon kell közzétenni.

[9] A fenti követelménynek a helyreigazítás alperes által választott módját nem tartotta megfelelőnek. Ezt azzal indokolta, hogy a helyreigazítás a sérelmezett cikktől elkülönült, és magában a közlemény címében nem jelent meg, hogy pontosan melyik cikkhez kapcsolódik. Megállapította azt is, hogy a „Helyreigazítás” megjelöléshez az eredeti cikk semmilyen módon nem volt köthető, csak a kattintás útján juthatott odáig az olvasó, hogy megtudja, melyik cikket érinti a helyreigazítás. Hivatkozása szerint az átlagos olvasó a cikk címének beírásával nem értesül arról, hogy abban valótlannul tényállítások szerepelnek, mivel az alperes a helyreigazítást a cikktől elkülönülten, külön közleményben jelentette meg anélkül, hogy e külön közlemény az eredeti írással közvetlenül összekapcsolható lenne.

[10] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta annyiban, hogy az alperes 5 napon belül köteles a név1 hírportál „Közélet” elnevezésű rovatában az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel 24 órán keresztül a „Helyreigazítás a »név2: körbepátyázta magát a név3, hogy sehonnan se lehessen megtámadni a választási csalásaikat« című cikkben írtak miatt közlemény közzétételére, melyre kattintással elérhetően a név1 internetes újság „Közélet” elnevezésű rovatában 2022. január 22-én „név2: körbepátyázta magát a név3, hogy sehonnan se lehessen megtámadni a választási csalásaikat” címen közzétett cikk címe alatt mindaddig, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig a szöveg előtt elhelyezve az eredeti cikkel azonos betűszedéssel tegye olvashatóvá az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott tartalmú helyreigazítási közleményt. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[11] A perben eldöntendő vitás kérdésnek az elsőfokú bírósággal egyezően azt tekintette, hogy az alperes által megjelentetett közlemény alkalmas-e a sajtó-helyreigazítás céljainak megvalósítására.

[12] Helytállónak tartotta az alperesnek az a hivatkozását, hogy a felperes által a perindítást megelőzően hozzá eljuttatott kérelem a jogszabályi hivatkozottakon túl a helyreigazítás módját illetően nyilatkozatot nem tartalmazott. Ezzel kapcsolatban utalt arra, hogy a sérelmet szenvedett fél kereseti kérelmének kereteit a sajtószervhez eljuttatott kérelem határozza meg, amelynek jelentősége abban áll, hogy a sérelmezett állítások köre rögzül. Lényegesnek tartotta, hogy az Smtv. 12. § (2) bekezdése szerinti „hasonló módon és terjedelemben” kitétel lehetőséget ad a sérelmet szenvedett fél számára, hogy a helyreigazítás lehetséges, a jogszabályi rendelkezésnek megfelelő módjai közül válasszon. Ezt úgy értelmezte, hogy ha az igény érvényesítője ezt a választási jogát gyakorolta, a kereseti kérelmében ettől már nem térhet el. Kifejtette ugyanakkor azt is, hogy önmagában a sajtó-helyreigazítási igény érvényesíthetőségének nem képezi akadályát az, ha a sérelmet szenvedett fél a pert megelőzően a sajtószervhez eljuttatott kérelemben a helyreigazítás módjával kapcsolatban mindössze a jogszabályi rendelkezésekre utal. Mivel pedig a PK 15. számú állásfoglalás értelmében a bíróság sem a helyreigazító közlemény tartalmát, sem a helyreigazítás módját illetően nincs kötve a kereseti kérelemhez, ezért álláspontja szerint az előzetes kérelemben részletesen meg nem határozott helyreigazítási módnak akkor és annyiban van jelentősége, hogy ha a sajtószerv a pert megelőzően a helyreigazítási kötelezettségének az Smtv. 12. § (2) bekezdésében meghatározott módon eleget tesz, akkor a sérelmet szenvedett fél a perben eredménnyel nem hivatkozhat arra, hogy a helyreigazítást más módon, többletigényt érvényesítve kéri.

[13] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a helyreigazítás önálló közleményként való közzététele folytán az nem hozható egyértelműen, közvetlenül összefüggésbe a per tárgyát képező, helyreigazítandó írással. Az internetes felületen megjelent újságcikkkel kapcsolatos helyreigazítás során elvárhatónak és az Smtv. 12. § (2) bekezdésének megfelelőnek azt tartotta, ha a sajtó-helyreigazítás külön közleményként és a sérelmezett cikk megnyitásakor is megjelenik.

[14] A fellebbezést annyiban tartotta megalapozottnak, hogy az Smtv. 12. § (2) bekezdése szerinti hasonló módnak és terjedelemnek nem felelt meg a sérelmezett cikk eredeti megjelenésétől eltérő helyen közzéteendő helyreigazítás. Figyelembe vette ugyanis azt, hogy a sérelmezett újságcikknek a weboldal kezdő lapján történt megjelenésére vonatkozó peradat nem merült fel, és az ott megjelenő helyreigazítást a pert megelőző kérelmében a felperes sem kérte. Emiatt azt állapította meg, hogy a kereseti kérelem a helyreigazítás módját illetően a perben nem érvényesíthető többletigényt tartalmazott.

[15] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával az alperest a sérelmezett újságcikk megjelenésével azonos helyen és hasonló módon megjelenő helyreigazítás közzétételére kötelezte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[16] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a kereset teljes elutasítását kérte.

[17] Megsértett jogszabályhelyként az Alaptörvény 28. cikkét, az Smtv. 12. § (2) bekezdését, valamint a Pp. 83. § (2) bekezdését, 86. §-át, 279. §-át, 346. § (5) bekezdését, 495. § (1) bekezdését és 496. § (1) bekezdését jelölte meg.

[18] Tévesnek tartotta a jogerős ítéletnek azt az indokát, hogy ha a sérelmet szenvedett fél a helyreigazítási kérelmében a helyreigazítás módjával kapcsolatban mindössze a jogszabályi rendelkezésekre utal, akkor nincs elzárva helyreigazítás módjának a kereseti kérelemben történő részletezésétől. Ezzel szemben állította, hogy a felperes helyreigazítási kérelme a helyreigazítás helye és módja tekintetében semmit nem tartalmazott, ennél fogva a helyreigazítás módja a perben nem volt módosítható. Éppen ezért sérelmezte, hogy olyan

kereseti kérelem folytán lett pervesztes, amely a sajtó-helyreigazítási kérelemtől eltérő tartalmú volt.

[19] Előadta, hogy az általa közzétett helyreigazító közlemény szövegéből egyértelműen kitűnik, hogy az mely cikkekre vonatkozik, melyek a valótlan tények, és ehhez képest melyek a valós tények. Emiatt pedig álláspontja szerint az a törvényben foglalt követelményeknek maradéktalanul megfelelt.

[20] A jogerős ítélet indokolását azért is tartotta önellentmondásosnak, mert míg a helyreigazítás főoldalon történő megjelenését a perben nem érvényesíthető többletigénynek minősítette, és ebben a részében a keresetet elutasította, addig a helyreigazítás módját illetően egyebekben a keresetben megfogalmazott többletigény érvényesítésének nem látta akadályát.

[21] Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy a kereset milyen mértékben terjeszkedhet túl a helyreigazító kérelmen, és ebben a körben nem tett eleget az indokolási kötelezettségének. A jogerős ítéletnek a másodfokú perköltség viseléséről szóló rendelkezését is vitatta, mert álláspontja szerint fellebbezésének részbeni megalapozottsága eltérő döntést indokolt volna.

[22] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[24] A Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelmek keretei között eljárva, a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet az alperes által megjelölt és érdemben vizsgálható okokból nem jogszabálysértő.

[25] Az alperes felülvizsgálati kérelmében az Alaptörvény 28. cikkének megsértését is állította. Ezzel kapcsolatban abból kellett kiindulni, hogy a felülvizsgálatot jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni, a felülvizsgálati kérelemben jogszabálysértést kell előadni, valamint a Kúria a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértést vizsgálhatja. Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás utolsó előtti bekezdése szerint az Alaptörvény a jogrend alapja, ugyanakkor az Alapvetés C) cikk (3) bekezdése, az R) cikk (2) bekezdése és a T) cikk (2)-(3) bekezdései alapján az Alaptörvény nem jogszabály. Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. Ebből következően a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértések vizsgálata körében a Kúriának a megsértettként állított jogszabályi rendelkezést az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmeznie, és erre figyelemmel kell állást foglalnia a jogszabálysértésről. A Kúria azonban nem vizsgálhatja, hogy a jogerős ítélet sérti-e az Alaptörvényt, mert erre kizárólag az Alkotmánybíróság jogosult az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján [Kúria Pfv.V.21.965/2018/8. (BH 2020.324.)]. Az Alaptörvény megsértésére hivatkozás tehát önmagában nem ad alapot felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, amellet valamilyen konkrét anyagi vagy eljárási jogszabály megsértésének megjelölését is kell tartalmaznia a kérelemnek az érdemi elbíráláshoz (Kúria Pfv.III.20.015/2019/2.). A Kúria ezért érdemben nem vizsgálhatta, hogy a jogerős ítélet sérti-e az Alaptörvényt az alperes által feltüntetett rendelkezését.

[26] Jóllehet az alperes megsértett jogszabályhelyként tüntette fel a Pp. 86. §-át, arra vonatkozó jogi álláspontot mégsem fejtett ki, hogy a jogerős ítélet milyen okból és mennyiben sérti a perköltség viselésének ezeket a különös, a perben eljáró bíróságok egyike által sem alkalmazott szabályait. Emellett ugyan további eljárási szabálysértésként a Pp. 279. §-ának megsértésére is hivatkozott, de ezt sem indokolta, és nem adta elő, hogy a jogerős ítélet mely ténymegállapítását mely bizonyítékmérlegelési hiba miatt vitatja. Ennélfogva – a Pp. 413. § (1) bekezdésére, valamint az 1/2017. Polgári jogegységi határozat szerint a Pp.

alkalmazása körében is megfelelően irányadó 1/2016. (II. 5.) PK vélemény 3. és 4. pontjára tekintettel – érdemben ezek a felülvizsgálati támadások sem voltak vizsgálhatóak.

[27] Az alperes által közzétett helyreigazító közlemény tartalmi megfelelőségét mindkét fokú bíróság megállapította. Ennek értékelésekor az Smtv. 12. § (1) bekezdésében és az 1/2017. Polgári jogegységi határozat szerint a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó PK 15. számú állásfoglalás II. pontjában meghatározott követelmények teljesülésének kellett jelentőséget tulajdonítani. Ehhez képest – ahogyan azt az ítéletek jogi indokolása is tartalmazza – a megválaszolandó jogkérdés az volt, hogy a közzététel alperes által választott módja megfelelő volt-e, s így a megjelent helyreigazító közlemény alkalmas volt-e a sajtó-helyreigazítás céljának megvalósítására. Ezzel kapcsolatban pedig arra kellett figyelemmel lenni, hogy az Smtv. 12. § (2) bekezdése a helyreigazító közleménynek „a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon” való közlését követeli meg. Azt, hogy a hasonló módnak milyen helyreigazítás felel meg, mindig a konkrét ügyben feltárt tények, körülmények alapján kell megállapítani és mérlegelni (Kúria Pfv.IV.20.252/2021/4.). Ennek során lényeges szempont, hogy a helyreigazító közlemény és az azzal érintett médiatartalom közötti közvetlen összefüggés az átlagos olvasó számára egyértelműen felismerhető legyen. Ezzel szemben a perben eljáró bíróságok helyesen állapították meg, hogy az alperes által közölt helyreigazító közlemény a sérelmezett cikkel ilyen módon nem volt összekapcsolható, az ugyanis a cikktől elkülönülten jelent meg, és arra még a címében sem utalt. Emiatt helytállóan jutottak arra a következtetésre, hogy az alperes a helyreigazítási kötelezettségét nem teljesítette.

[28] Kétségtelen, hogy a felperes a helyreigazítás iránti kérelmében a közzététel módját külön nem jelölte meg, erre vonatkozó kifejezett nyilatkozatot nem tett. Mindez azonban az alperesnek az eljárás valamennyi szakaszában kifejtett és a felülvizsgálati kérelemben is megismételt álláspontjával ellentétben nem jelenthette akadályát a keresetben kért tartalmú érdemi döntés meghozatalának. Ennek kapcsán abból kellett kiindulni, hogy a Pp. 495. § (1) bekezdése a helyreigazítás iránti kérelem kötelező tartalmi elemeként határozza meg a sérelmezett közleményt, a valótlan, illetve a hamis színben feltüntetett tényállításokat és – feltéve, hogy az érintett személy vagy szervezet ezek közzétételét is igényli – a valós tényeket. A Pp. 495. § (2) bekezdés *b)* pontja értelmében ezek hiánya esetében a határidőn belül írásban megérkezett helyreigazítás közzététele megtagadható. Ennek jelentősége abban áll, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárásban az előzetes kérelem határozza meg a lehetséges helyreigazítás határait (Kúria Pfv.IV.21.823/2017/4.). Másrészről viszont a PK 15. számú állásfoglalás I. pontja szerint, ha a bíróság a keresetnek helyt ad, határozatában – a kérelem és az ellenkérelem korlátai között – belátása szerint állapítja meg a helyreigazítás szövegét, és ennek közlésére az alperest határidő tűzésével kötelezi. A „széleskörű” mérlegelésnek az az indoka, hogy a szubjektív jogvédelem célja akkor tud érvényesülni, ha lehetőség van az eset összes körülményének mérlegelésére. Ezt szolgálja a Pp. 499. § (1) bekezdése, amely a keresetnek helyt adó ítélet esetén is annyit ír elő, hogy a bíróságnak kell meghatároznia a közzététel módját és határidejét, a helyreigazító közlemény szövegét, ugyanakkor annak részleteit – a bírói gyakorlathoz igazodóan – a bíróság mérlegelésére bízta (Kúria Pfv.IV.20.849/2021/4.).

[29] A perbeli esetben a bíróságoknak a fentiek figyelembevételével kellett a közzététel módjáról rendelkezniük. Annak során azt kellett vizsgálniuk, hogy a helyreigazító közlemény közzétételének a kereseti kérelemben feltüntetett módja megfelel-e az Smtv. 12. § (2) bekezdésében meghatározott „hasonló módon” való közlés követelményének. Mivel pedig a marasztaló ítélet kötelező tartalmi eleméről volt szó, ezért a sajtószerző előtti kötelező előzetes eljárásban előterjesztett kérelem ezzel kapcsolatos hiányossága sem lehetett korlátja az e körben történő határozathozatalnak. Ehhez képest az alperes a helyreigazító közleménynek a

keresetben kért, a weboldal kezdőoldalán való közzétételére – a jogerős ítélet indokolásával szemben – nem a kérelem többletigény jellege miatt, hanem azért nem volt kötelezhető, mert az nem felelt volna meg az Smtv. 12. § (2) bekezdésében foglalt előírásnak. A Pp. 346. § (5) bekezdésében megkövetelt indokolási kötelezettség megsértése azonban ennek ellenére sem volt megállapítható, a jogerős ítélet jogi indokolása ugyanis teljes körű volt, és a másodfokú bíróság kellő részletességgel ismertette az egyes fellebbezési hivatkozásokkal kapcsolatos indokait.

[30] A jogerős ítéletnek a másodfokú perköltség viseléséről szóló rendelkezése sem volt jogszabálysértő. A másodfokú bíróság az alperesnek az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és a kereset teljes elutasítására irányuló fellebbezését „elenyésző mértékben” találta megalapozottnak, és erre tekintettel a perköltség viselésének nem a részleges pernyertesség Pp 83. § (2) bekezdésében írt szabályát, hanem a Pp. 83. § (1) bekezdésében foglalt általános rendelkezést alkalmazta, amire a pernyertesség és pervesztesség arányának meghatározása körében megengedett mérlegelési jogköre lehetőséget adott.

[31] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[32] 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (2) bekezdés,
2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[33] I. Sajtó-helyreigazítás esetén a helyreigazító közleményt a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon kell közölni. Ennek során lényeges szempont, hogy a helyreigazító közlemény és az azzal érintett médiatartalom közötti közvetlen összefüggés az átlagos olvasó számára egyértelműen felismerhető legyen.

[34] II. Ha a bíróság a keresetnek helyt ad, határozatában – a kérelem és az ellenkérelem korlátai között – belátása szerint állapítja meg a helyreigazítás szövegét, és ennek közlésére az alperest határidő tűzésével kötelezi.

Záró rész

[35] Az alperes helyett a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személy a felperes által felszámított, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a*) pontja és 4/A. § (1) bekezdése alapján meghatározott, az általános forgalmi adót tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére a Pp. 405. § (1) bekezdése és a Pp. 364. §-a folytán alkalmazott Pp. 83. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 499. § (1) bekezdés második mondata szerint köteles. Az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *f*) pontja] miatt le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés *d*) pontja és 50. § (1) bekezdése alapján meghatározott mértékű felülvizsgálati eljárási illetéket pedig a Pp. 102. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdés második mondata értelmében kell megfizetnie az állam javára.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[37] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d*) pontja zárja ki.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró,
Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró